

בעל מלאכה טוב

יאנוש קורצ'אק, כתבים ט, עמ' 357
תרגום: אורי אורלב

סוחר עשיר קנה לו מכונית. באשר המכונית התקלקלה, הסוחר החזירה לבית החרשת כדי שיתקנו אותה. פרקו שם את המכונית לחלקים, תקנו במשך שבועים והחזירו לבעליה. אך התקון לא עלה יפה. הסוחר התרגז ומסר את המכונית למוסד אחר. שלם עבור העבודה - ושוב התקון לא עזר.

אמר לו מישהו:

- אני מכיר בעל מלאכה עני אחד שיש לו בית מלאכה בכיף קטן. הוא עובד לבד, ללא עזרה. אם לא ידע איך לתקן - לא יקח את העבודה, אם יגיד: "אפשר לתקן" - התקון מבטח. אני מכיר אותו. בעל מלאכה טוב והגון. העשיר צנה לקרא לו.

בעל המלאכה בדק היטב את המכונית. אחר כך הוציא פטיש מכיסו, הקיש פעמים פה ושם ואמר:

- עכשו הכל יהיה בסדר.

העשיר לא שלם לו מיד, ראשית מפני שלא האמין ושנית רצה להוכיח שהתקון הצליח באמת. עבר שבוע, שבועים - המכונית באמת בסדר. ממש נס! העשיר קרא לבעל המלאכה כדי לשלם לו.

- כמה מגיע לך על התקון?

- מאה ושנים זלוטי.

- מאה ושנים זלוטי? זה הרבה. בשביל שתי דפיקות בפטיש? כמה אתה מבקש מאה ושנים זלוטי ולא מאה?

בעל המלאכה השיב:

- על שתי הדפיקות בפטיש אני גובה שני זלוטי, זלוטי אחד על כל דפיקה. ומאה זלוטי מגיעים לי מפני שידעתי איך ואיפה לדפק כדי לתקן את המכונית.

לא המצאתי את הספור. שמעתי אותו מפיו של מכר, בעל מלאכה צעיר.

אינדו משלם רק עבור העבודה, אלא גם עבור הנסיון וההגינות, ואת שני אלה רוכשים במשך שנים ארוכות.

